

Roeien Memorial Paolo d'Aloja in Piedelucio

Zeven maanden na plotse hersentrombose behoort roeier Tibo weer tot wereldtop: “Het was een helse periode”

Tibo Vyvey met gebalde vuisten na zijn dubbele zege in de befaamde Memorial Paolo d'Aloja in Italië. — © if

BRUGGE -

De nationale roeiploeg nam afgelopen weekend in het Italiaanse Piedelucio deel aan de befaamde Memorial Paolo d'Aloja. De vier West-Vlamingen in de zevenkoppige kern van bondscoach Axel Müller lieten zich niet onbetuigd. Zo won de Brugse lichtgewichtkampioen Tibo Vyvey bij zijn rentree meteen zijn twee A-finales, zeven maanden nadat hij plots getroffen werd door een hersentrombose. “Het was een helse periode.”

William Defraigne (Dinsdag 4 april 2023 om 18:00)

Het samenstellen van de lichte dubbeltwee wordt voor bondscoach Müller een luxeprobleem, want door zijn spetterende comeback stelde Tibo Vyvey ook zijn kandidatuur voor een zitje in deze boot. “We zitten perfect op schema”, zegt Piet Graus, de persoonlijke coach van Tibo. “Samen met professor Jan Bourgois stippelden we het traject uit dat Tibo tijdens en na zijn revalidatie zou volgen.”

Vyvey voerde dat programma strikt uit. Half maart bleek hij dan ook klaar om deel te nemen aan een nationale stage, met als slotstuk één dag starten in de Memorial d'Aloja. “Zaterdag verteerde Tibo vlekkeloos de voorwedstrijd en de A-finale. Hij gaf toen aan dat hij zondag eens zonder enige vrees voluit wou gaan en dat hebben zijn tegenstanders geweten”, lacht Graus. “Tibo torende hoog boven de andere lichtgewichten uit. De Ier Hugh Moore, vorig jaar zilver op het WK U23, keek na 2.000 meter zelfs tegen een achterstand van vier seconden aan.”

Hersentrombose

Na het dubbele succes in Italië bleek Vyvey bereid om onbevangen terug te kijken op de voorbije zeven maanden. “Op 28 juli, tijdens het WK U23 in Varese, verloor ik enkele uren na mijn zege in de halve finale plots het bewustzijn”, zegt de Bruggeling.

“Ik werd wakker in het ziekenhuis en bleek het slachtoffer te zijn geweest van een hersentrombose. Weg dus WK-finale en ook het WK-goud, waarvoor ik na mijn zeges in de voorwedstrijd en de halve finale, maar vooral ook met mijn besttijden zonder meer als grote favoriet naar voren werd geschoven. In plaats van zo’n sportieve triomf verbleef ik vijf dagen in een Italiaans ziekenhuis en daarna nog eens vijf dagen ter observatie in het Gentse AZ Jan Palfijn.”

Uitzichtloos

Vyvey dacht aan een snelle revalidatie, maar dat bleek te euforisch. “Eerst hoopte ik nog het EK in september te halen, maar die hoop bleek snel te ijdel. Daarna keek ik uit naar het BK en andere eindejaarsraces, maar ook die gingen aan mij voorbij. Het leek uit te draaien op een trage en uitzichtloze revalidatie, tot het moment dat ik om advies ging bij Jan Bourgois. De Gentse professor inspanningsfysiologie is al jarenlang ook de consulent van het Belgische toproeien en dus de juiste man op de juiste plaats om in te schatten of een mogelijke comeback realistisch was.”

“Recht voor de raap stelde de professor de zaken heel scherp: ‘We gaan rustig revalideren, jouw fysieke mogelijkheden stilaan terug opbouwen en pas in februari beslissen of competitieroeien zonder enig gevaar op terugval mogelijk is.’ Zijn diagnose klonk hard, maar het bood me toch wel hoopgevende perspectieven. Ik volgde blindelings zijn adviezen op en het resultaat bleek correct voorspeld. In februari mocht ik keihard oefenen, begin maart mocht ik voorzichtig in competitie treden toe en vorig weekend bekroonde ik in Padeluco mijn internationale wederoptreden met een dubbele zege.”

Lange weg

Vyvey trok als voorbereiding op de Memorial d’Aloja eerst op stage naar ... Varese. “Aanvankelijk toch wel erg confronterend, maar al snel was daar dat super gevoel: hier ben ik terug. Daar daagde ook meteen het beeld op van die fysiek lange en mentaal moeilijke weg die ik had afgelegd. Vooral die vrees bij inspanningen om eventueel te hervallen of de te felle focus waarmee ik vele kwaaltjes foutief inschatte, maakten het afwerken van bepaalde oefensessies knap lastig. Dat ik die helse zeven maanden met een internationale dubbelslag kon afsluiten, betekent voor mij een bekroning van mijn harde werk en tevens een dankbetuiging aan iedereen die me in die periode maximaal ondersteunde.”

Vyvey wil zich nu meer dan ooit op zijn sportieve toekomst focussen. “Komend weekend start ik in de Gentse regatta in skiff en in dubbeltwee met mijn Oostende ploegmaat Marlon Colpaert, waarmee ik in 2021 WK-brons en EK-goud behaalde. Twee weken later wil ik schitteren op het BK en daar mijn kandidatuur voor een stek in de nationale lichte dubbeltwee hardmaken. Bondscoach Axel Müller wil daarin een deelnameticket voor Parijs 2024 afdwingen, een project waar ik dolgraag mijn steentje aan wil bijdragen.”

Zilver

Ook Tristan Vandenbussche pakte overigens met zijn Gentse teamgenoot Aaron Andries het zilver in de zware dubbeltwee door onder meer de Nederlandse vice-olympische kampioenen Twellaar en Broeninck het nakijken te geven. Niels Van Zandweghe (KR Club Gent) en Marlon Colpaert (KRSN Oostende) waren de twee andere West-Vlaamse toproeiers. Zij namen niet deel in de lichtgewichtklasse, wel in de open categorie. Zij sloten hun twee B-finales met een derde plaats af en dat waren in een zwaar deelnemersveld van meer dan twintig teams toch wel hoopgevende resultaten.